

Tình ca quê mình

Nhạc: Lê Khắc Hùng

Phỏng thơ: Nguyễn Thế Khoa

Chậm- trang trái, tự sự

Bắt đầu như là giọt lệ. Bắt đầu như thể nỗi đau. Tình ca quê mình lạ thế, thương nhau, thương nhau trường đoạn trường đoạn thương nhau. Suốt đời qua bao lặn dạn. Suốt một đời phải tìm nhau. Ơi! Tháng ngày... Tháng ngày đoạn trường tìm nhau. Mang những người thương có nghĩa thương nhau, thương nhau đành chịu đành chịu lẻ xa đôi. Quê hương bao mùa giông bão. Nắng tháng năm, lạt tháng mười. Đi qua bao mùa giông bão, vẫn tiếng ru nặng ân tình Tàng tít tang nòn nang tang tít. Thương nhau thương nhau lấy khổ làm vui. Thương nhau thương nhau lấy nghĩa thuỷ chung. Quê hương biển rộng non cao, sóng ru êm võ núi Trường Sơn. Thương nhau thương nhau điệu lý vọng qua biển rộng non cao ngóng trông nhau về phía biển xa. Phu. Thương nhau hoá đá chờ nhau. (Hơ.....)

Coda

.....) Sao phải đi qua giọt lệ? Sao phải trải qua nỗi đau? Mới mong đến được tình yêu. Mới tìm về được hạnh phúc. Tình ca quê mình lạ thế, thương nhau, thương nhau trường đoạn trường đoạn thương nhau.